

## په يکه ری ژماره دوو .. و

## "هین" ه که !

محمد صابر محمود

ماوه يک له مه وه بهر، له ژماره په نجاو حوتی گوڅاری «کاروان» دا که له مانگی ته مسوزی سالی «۱۹۸۷» تدا کهوته بهر دهستی خونیه رانه وه. کورته چیروکیکی عبداللا سهراج، به نساوی «په يکه ری ژماره دوو»، بلا و بووه وه، هر چه نده کاک عبداللا سهراج، چیروکنووسیکی ناسراوو دباره. خاوه ن به هر هه کی به پیزه و شیوه و شیوازیکی تاپیه ت به خوی، بهر هه مه کانی ده رازینته وه. به لام من لیره دا نامه وی، وه کور ره خنه گریک، ناوه روک و شیوازی تم چیروکه ی، شی بکه مه وه به شیوه په کی گشتی لی بکوله وه وه لیسه نگینم، چونکه له بوچوونی خودا:

په کم: تم کاره، به کورته باسینک، مه یسه ر نایت وله وه شه نه نجامیکی سوو د به خش. نه به بهر هه مه که بیه خشیت و نه به خونیه ری نازیزیش بگه نینیت!!

سهریعی، دهر باره ی پیشکش بکم. له ناو نو هه موو بیروکه وردو درشانه دا که چیروکه که، ده بانگریته خوی. خوی له خویدا، له وه یه لای هندیک که س، هیچ واتاپه ک، نه دات به ده سته وه له وه شه لای هندیکی دیکه، کورد واته نی: «هه ویری که و زور ناو ده کیشیت» واتای هه مه رهننگ و جور به جور، بدات به ده سته وه .. هر چه ندیکیش لی بکولرینته وه دهر باره ی بنوسریت، هیشتا کم

نه گهرچی کورته کی پرسیاریک - لیره دا - ناچارم ده کات بچرینمه گوئی هندیک له نووسه ران و رخته گره کانیان و بلیم: نه فسوس، که ناوه کور نیستا که سیک له وان، دهستی نه دا وه ته خامه کی و لیکولینه وه په کی تیروته سلی، دهر باره ی بهر هه مه کانی، تم چیروکنووسه به گشتی، نه خسته ته سهر کاغزا ..

دووم: وشه «هین» که لیره دا به مه بهستی ده زانم، کورته باسیکی











نه شمريت، به سهرېشت ناکه ویت! له مېش نه و اتایه ناگېنیت،  
 که هم «هینه»، روژنیک دیت، له پل وپو ده که ویت و  
 دهریت!... نه خیر!... هم «هینه» هر به زیندووی دهمینته وه.  
 وېلی نه وه هیه، که له ناو همدی کومدگادا، جار به جار، به کزی و  
 لاوازی دهره که ویت و له ناو همدیکی که دا، پوره ده ستین و وهک  
 نه ستیره ی پری بیدان، دهره وشیته وه...  
 نه مه له لایه که... له لایه کی که وه، هم «هینه»، هر وای به  
 دانسته یی بمینته وه، سوو دمه ندر و چاکره! بلی بو؟ چونکه، گریبان  
 نه گهر هاتوو، روژنی له روژان، بو تاده میزاد ره خساو گه شته پله و  
 پایه کی وای که بتوانیت دهرمانیک له بو هم «هینه» بدوژنیه وه، نه وای  
 هرچی هونه رهندي لیهاتوو وکله شاعرو وکله نیگارکش و  
 روژان نووس و که له کیوی و کله میرد همن، هه موویان دهن به  
 «سفره»!!... بلی بو؟ چونکه - با دوور نه روژین - نه گهر بیت و  
 په کیکی وهک من دهرمانی چپروکشووسین و روژان نووسین...  
 وپه کیکی دیکه دهرمانی چامه نووسین و هر وها سدانی تریش  
 دهرمانی هونه رکانی تریان، بو دوژرایه وه. نه وای هر په کیکی له نیمه،  
 ده توانیت پاش به کارهینانی دهرمانه که، به ماوه په کی که هم، بیت به  
 هونه رهنديکی ته شکلی، یان که له شاعریکی ناودار یا خود روژان  
 نووسیکی لیهاتوو... یان... و یان!!... ینجاش هر په که له وانه،  
 به پاره وراویکی که هم، یا زور ده توانیت کورگایه که یان دوو کاتیکی  
 به رهم دهرهینان، به پیری سپوری خوی پکانه وه ده ست بکات به  
 داهینانای پهره می هه چه شن و بکه ویت نه نال ویر  
 وپسانفروشیت!!... بو نای؟... چار چی په!... دهن و  
 زیاتریش!... جا، نه و حله، به زمه راسته قینه که ده ست یی ده کات...  
 چیتان لی بشارمه وه!... بازار گهرم ده بیت و ده بیت هه للا و بگریک  
 نه و سهری دیارته بیت!!... فلائی!، نه و کانه سهر به هرچی  
 دووکان و کورگایه کدا بکهیت، ده بیت پره له لاشه ی چامه ی  
 ووشکه وه بوو، ورومانی ستوک و چپروکی له نگه و تابلوی کرمول و  
 شانوانه ی گوته وو... تیر سهرتان نه ییشیم!!  
 به لام تو بلی شتی و روویدات؟!... بهش به حال خوم،  
 ده لیم: نه... چونکه تاوه کو نیستا، نه و باوه ردا نیم، که  
 مروغایه تی و شارستانیه ت، روژنیک له روژان بگه نه نه و  
 پله و پایه!!... گریبان نه وای گه ییشیش!!... نه وای - قسه ی خومان

بیت - وای بونه چم، که هم کاره مهنه پیوستی به سامانیکي  
 ینجگار زور ده بیت، که بوی ترخان بگریت... نه ویش ده بیت  
 له لایه ولانه گه وره کانه وه ساز بگریت... نه وایش - وایزیم - هیچ  
 کاتیک تاماده نین، نه و پاره سامانه ی له بو درستکردنی چه کی  
 نه تو می و چه نگی نه ستیره کان و مانگی ده ستکرد، ترخان یان کرده و،  
 وای به انسانی بیگوزنه وه له بو هم مه بهسته!!  
 جا، له بهر هم گیر وگرفته، وای بو ده چم، که هم پروژه به  
 سهرناگریت... به من یی سهریش نه گریت باشتره!!... بلی بو؟  
 چونکه چی به چی کردنی هم پروژه به و پیکهاتی، زیانیکي ینجگار  
 زور به هونه رهنديان و نه دیب و نووسران و هر وها به خونته ران و  
 روژنیرایش ده گه بیت!!... نا، بو نمونه: جاری هرچی  
 هونه رهندي و نه دیب و شاعری به هرده دار همن، به تیکرای له ربازی  
 ده که ون و جم و جوولیان له بهر ده بریت و ده میان ده بیت نه لای  
 نه قیو!!... جگه له مېش، کانگای پیرو هوش و سوز و هینه کان یان  
 وشک ده کات!... نه و شو نخوونیه به تام و له زه تیان لی تار  
 ده بیت، به رده وام خمو ده یانپاته وه... له و شه زور به یان له خه قنا  
 به رن!!  
 نه مه وای... له لایه کی دیکه وه هرچی روژنیران و خونته ران و  
 نه دهب دوست همن، نه وایش له شه و چه ره ی شیعرو روژان و  
 چپروک و هر وها له بیینی هونه ره جوانه کان و له چیژی  
 موسیقاو... سماو... همد، یی بهش دهن و رده، وردهش  
 تووشی نه خوشی ده به نگی و سهر و دهن... نا، هم تاکامه  
 سامانک و تاهه مواره، له پای نه وای گواپه ده مانه وای بگهینه راستی  
 نه و هینه ده سته موی بکه یین؟!  
 جا توخوا مه سه له که هم هه موویک شه و به ربه دینیت!!  
 براله... نه و «هینه» پروژه، هه وینی ماسته که مانه... نه و ماسته ی،  
 که گشیمان چاوه پروانی مینینی ده که یین!! نه گهر هاتوو،  
 خوانه خواسته، هه وینه که مان لی بر، یان هه وینی ده ستکرد  
 درز رایه وه، نه وای با فاتحایه که بو ماسته که بخوین... گهره تیشتان  
 ده ده می، که تیر، برای بر، نه و تام و چیزه ی جارانی نامینیت!!  
 براله... نیوه هیچ دیوانه، یان به بیستن بیستوتانه، ماستی  
 قوتو و که ره ی ده ستکرد، روژنیک له روژان، بگه نه هاوتای ماستی  
 مبرو که ره ی ناو ممشکوله ی، کیژوله په کی که زی زبیرنی  
 گوستان!!...؟